खिद्यमानः,	खेद्यमानः,	चिखित्स्यमानः,	चेखिद्यमानः ;
[A]खेदः,	खेदः,	चिखित्सः,	चेखिदः ;
खेत्तुम्,	खेदयितुम्,	चिखित्सितुम्,	चेखिदितुम् ;
[1]खिदा,	खेदना,	चिखित्सा,	चेखिदा ;
खेदनम्,	खेदनम्,	चिखित्सनम्,	चेखिदनम् ;
खित्त्वा,	खेदयित्वा,	चिखित्सित्वा,	चेखिदित्वा ;
सङ्खिद्य,	सङ्खेद्य,	प्रचिखित्स्य,	प्रचेखिद्य ;
खेदम् २, खित्त्वा २,	खेदम् २, खेदयित्वा २,	चिखित्सम् २, चिखित्सित्वा २,	चेखिदम् २ ; चेखिदित्वा २.

(350) "**खिद परिघाते**" (VI-तुदादिः-1436. सक. अनि. पर.)

'परितापे' इति क्षीरस्वामी । मुचादिः ।

'दैन्येऽर्थे खिद्यते खिन्ते, परितापे (घाते) तु खिन्दति ।' (श्लो-112) इति देवः । [2]खिन्दन्-न्ती-ती, [B]खेत्स्यन्-न्ती-ती, [C]परिखेदितम्, इत्यादीनि रूपाण्यस्य धातोः विशेषः । अन्यानि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकदैन्यार्थक (349) खिद्यतिवत् ज्ञेयानि ।

(351) "**खिद दैन्ये**" (VII-रुधादिः-1449. अक. अनि. आत्म.)

'दैन्येऽर्थे खिद्यते खिन्ते, परितापे (घाते) तु खिन्दति ।' (श्लो. 112) इति देवः ।

---

1. भिदादिपाठात् (3-3-104) खिदा इत्यत्राङ् ।
2. 'तुदादिभ्यः शः' (3-1-77) इति शः विकरणप्रत्ययः । 'शे मुचादीनाम्' (7-1-59) इति नुम् । 'आच्छीनद्योर्नुम्' (7-1-80) इति नुमो वैकल्पिकत्वम् ।

A. 'तन्मृष्यमाणास्त्वथ शुच्यदङ्गकाः भृत्याः सुनद्धं बहुरक्तमंशुकम् ।
विसृज्य शप्यन्त इमं प्रदुद्रुवुः कृष्णः प्रपेदे वसनान्यखेदवान् ॥' धा. का. 2-61.

B. 'मित्रैः संमिलमान एत्य नगरोद्यानं विमुञ्चन् भियं
गोपानां भयलोपिवाग्भिरबलाविन्नानुलेपं वहन् ।
भुक्त्वा गोरससिक्तमन्नमजितः कंसस्य कृन्तन् मुदं
तं खेत्स्यन् पिशिताशदारुणमसौ मोदेन निन्ये निशाम् ॥' धाः का. 2-85.

C. 'परिखेदितविन्ध्यवीरुधः परिपीतामलनिर्झराम्भसः ।
दुधुवुर्मधुकाननं ततः कपिनागा मुदिताङ्गदाज्ञया ॥' भ. का. 10. 28.